

بررسی اثرات ضد جهش زایی عضله، غضروف، کبد یک گونه کوسه خلیج فارس *Sphyrna lewini*
توسط باکتری *Salmonella typhimurium*

مژگان امتیازجو، لیدا سلیمی، ستاره صمدی* و فریده حیاتی
دانشکده علوم و فنون دریایی، واحد تهران شمال، دانشگاه آزاد اسلامی

چکیده

غضروف، کیسه صفرا و عضله‌ی کوسه ماهیان دارای ترکیبات زیستی فعالی می‌باشند هر یک از ترکیبات به نوبه خود دارای اثرات ویژه‌ای نیز هستند. یکی از اثرات مطرح شده اثرات ضد جهش زایی و ضد سرطانی است که ارتباط و همبستگی نزدیک بین این نوع اثرات وجود دارد. کاهش ضد جهش زاها و مواد ضد سرطانی در زندگی امروزی موثرترین راه برای جلوگیری از سرطان در انسان و بروز بیماری‌های ژنتیکی است. در این کار تحقیقاتی اثرات ضد جهش زایی سه بافت عضله، غضروف و کبد کوسه ماهی گونه *Sphyrna lewini* از خلیج فارس، از طریق تست Ames با استفاده از سوش باکتری سالمونلا تیفی موریوم جهش یافته مورد بررسی قرار گرفته است. در این پژوهش سوش TA_{۱۰۳۰} سالمونلاتیفی موریوم به روش Plate incorporation در آزمون Ames، جهت بررسی اثرات ضد جهش زایی مواد مورد آزمایش، به کار گرفته شد. هر آزمون شامل کنترل مثبت (آزایدسیدیم یا پرمنگنات پتاسیم) و کنترل منفی (آب مقطر) به منظور مقایسه نتایج بدست آمده بود. در فاز دوم میکروزم‌های کبد موش (S_۹) که در شرایط کاملاً استریل از قبل تهیه شده بود، جهت بررسی و تایید اثرات ضد جهش زایی غضروف افزوده گردید. نتایج به دست آمده از شمارش تعداد کلنی‌های برگشتی و مقایسه آن‌ها با کنترل‌های مثبت و منفی نشان داد که اثر ضد جهش زایی بافت غضروف بطور متوسط حدود ۹۸ درصد، بافت کبد حدود ۷۰ درصد و عضله بطور متوسط ۶۴ درصد بود، بافت غضروف اثرات ضد جهش زایی قوی تری نسبت به دیگر بافت‌ها نشان داد. با توجه به آزمون انجام گرفته بین دو مرحله (مرحله اول بدون حضور S_۹، مرحله دوم حضور S_۹) از نظر درصد بازدارندگی از موتاسیون عصاره غضروف با حضور ماده جهش‌زا ی پرمنگنات پتاسیم و سویه TA_{۱۰۳۰} نتیجه گرفته شد که بین این دو مرحله اختلاف معنی‌دار آماری وجود داشته است ($P < 0/05$).

واژگان کلیدی: ضد جهش زایی، عضله، غضروف، سالمونلا تیفی موریوم، تست Ames، کوسه ماهی

مقدمه

سرطان یک معضل سلامتی در سراسر جهان و یکی از مهمترین عوامل مرگ و میر در میان کودکان و بزرگسالان است. سرطان بعد از بیماری‌های قلبی و عروقی دومین عامل مرگ و میر انسان است. این بیماری ژنتیکی است، یک یاخته‌ی طبیعی ممکن است بدون هیچ دلیل واضحی به یک سلول سرطانی تبدیل شود ولی در اغلب موارد، تبدیل در اثر مواجهه مکرر با مواد سرطان‌زا مانند الکل و دخانیات صورت می‌گیرد. هنگامی که ژنوم یک سلول تغییر می‌یابد، شکل ظاهری و عملکرد آن سلول با سلول‌های سالم مجاور خود تفاوت می‌یابد و دیگر کار سلول‌های طبیعی بدن را انجام نمی‌دهد. بسیاری از عوامل جهش‌زا از طریق تولید رادیکال‌های آزاد سلامتی انسان را به مخاطره می‌اندازد، رادیکال‌های آزاد یکی از عوامل بروز سرطان هستند که نقش مهمی را به عنوان یک عامل آغازگر درونی در روند تخریبی نظیر آسیب‌های DNA و جهش برعهده دارند که منجر به عوارضی نظیر بیماری‌های قلبی، پیری زودرس و سرطان می‌گردند. بنابراین عادات و رژیم غذایی در از بین بردن رادیکال‌های آزاد و مبارزه با مواد جهش‌زا و بهبود سلامتی انسان بسیار حائز اهمیت می‌باشد (Ames et al., 1993)

شناسایی موتاسیون برگشتی در سالمونلاتیفی موریوم تحت عنوان Ames test، بهترین و متداول‌ترین روش جهت تعیین پتانسیل جهش‌زایی مواد شیمیایی و داروهای جدید محسوب می‌شود. در تست "Ames" جهشی که در سالمونلا ایجاد می‌شود مربوط به آسیب در DNA می‌باشد و ارتباط منطقی به سایر پروسه‌های سلولی و ارتباط بین سلول‌ها ندارد. این تست در سال ۱۹۸۲ به عنوان آزمونی استاندارد و دقیق معرفی گردید و یک روش باکتریایی کم‌هزینه، کوتاه مدت و آسان است که توسط Bruce Ames و همکارانش در دهه ۱۹۷۰ پایه‌گذاری گردیده است (Ames, 1998). این سوش‌ها دارای موتاسیون مشخصی در اپرن هیستیدین خود بوده و وابسته به یک منبع هیستیدین خارجی هستند. این جهش‌ها در تماس با موتازن‌ها، می‌توانند موتاسیون برگشتی پیدا کنند اما عصاره‌های مورد آزمایش از اثرات این موتازن‌ها جلوگیری می‌کند. خاصیت منحصر به فرد این آزمون استفاده از میکروزوم کبد (S_9) برای فعال کردن برخی مواد جهش‌زا و سرطان‌زا می‌باشد زیرا بسیاری از این ترکیبات برای بروز خصوصیات جهش‌زایی یا سرطان‌زایی باید از نظر متابولیسمی (اکسیداتیو یا احیایی) فعال گردند و از آنجاییکه باکتری سالمونلا قادر به انجام این فعالیت نیست، لذا یک عصاره استریل میکروزومی از بافت پستانداران (مانند موش) را می‌توان به تست جهش‌زایی اضافه نمود (Green & Muriel, 1974). در این تحقیق از کوسه ماهی خانواده Sphyrnidae، گونه *Sphyma lewini* استفاده شده است. تحقیق حاضر با هدف بررسی خواص ضد جهش‌زایی سه بافت عضله و غضروف و کبد این گونه با استفاده از سالمونلاتیفی موریوم انجام گردید.

مواد و روش‌ها

در این آزمون پرمنگنات پتاسیم و سدیم آزاید به عنوان شاهد مثبت، آب مقطر به عنوان شاهد منفی و عصاره های غضروف، کبد و عضله کوسه ماهی سر چکشی گونه *Sphyrna lewini* به عنوان مواد مورد آزمایش برای سنجش ضد جهش زایی مورد بررسی قرار گرفت.

باکتری مورد استفاده در این تحقیق سالمونلا تیفی موریوم TA۱۵۳۵ بود. سویه مذکور مستقیماً توسط پروفیسور ایمز به صورت دیسک کاغذی ارسال شد که در آزمایشگاه دانشگاه تربیت معلم نگهداری می‌گردد. دیسک‌ها وارد محیط کشت نوترینت برات شده و جهت احیا سازی، به مدت ۲۴ ساعت در انکوباتور ۳۷ درجه سانتی‌گراد قرار داده شد و سپس به مدت ۲۴ ساعت بر روی محیط کشت نوترینت آگار در دمای ۳۷ درجه گرم‌گذاری شد (Dorothy & Ames, 1983). گونه *Sphyrna lewini* پس از صید توسط قلاب دستی مخصوص در خرداد ماه ۱۳۸۶ از خلیج فارس، سواحل بندرعباس، به تهران منتقل شد و پس از آن تکه تکه شد و کبد و غضروف و عضله‌ی آن جدا شده و در ظروف استریل برای عصاره‌گیری قرار داده شدند.

آزمون‌های تأیید ژنوتیپ سوش TA ۱۵۳۵

در سوش TA۱۵۳۵، حساسیت به کریستال ویوله جهت سنجش تأیید جهش *rfa*، حساسیت به پرتو UV تأیید جهش *uvrB*، مقاومت نسبت به آنتی‌بیوتیک پنی‌سیلین تأیید وجود پلاسمید (R-factor) و عدم قدرت رشد در محیط فاقد اسید آمینه هیستیدین تأیید برای نیازمندی به هیستیدین و عدم قدرت رشد در محیط فاقد اسید آمینه بیوتین تأیید بر نیازمندی سوش TA۱۵۳۵ به بیوتین بود (Dorothy & Ames, 1983; Mortelmans & Zeiger, 2000).

عصاره‌گیری از عضله، غضروف و کبد

۱۰ گرم از عضله، غضروف و کبد کوسه ماهی به طور جداگانه وزن شده و در ارلن استریل قرار داده شد. سپس حلال‌های آلی شامل پترولیوم اتر، استن، آب به نسبت‌های ۱/۵ : ۷/۵ : ۱ (به میزان ۱۵ : ۷۵ : ۱۰ میلی‌لیتر) به آنها اضافه شد. سپس ارلن‌ها با فویل آلومینیومی کاملاً پوشانده شده و در زیر هود قرار گرفتند. پس از ۲۴ ساعت عصاره‌های ایجاد شده را صاف کرده و در انجام آزمایش‌ها بکار گرفته شدند. در آزمایشی حدود ۰/۵ میلی‌لیتر استون و ۰/۵ میلی‌لیتر پترولیوم اتر به محیط آگاردار با حداقل غلظت گلوکز ۰/۱ میلی‌لیتر کشت تازه شبانه TA۱۵۳۵ که تأیید ژنوتیپ شدند و ۰/۵ میلی‌لیتر محلول هیستیدین و بیوتین (histidine / biotin) و ۰/۱ میلی‌لیتر ماده سرطان‌زای بکاررفته در کنترل مثبت (سدیم آزاید، پرمنگنات پتاسیم) پس از ۴۸ ساعت در دمای حدود ۳۷ °C از آنجائیکه این دو حلال به سرعت تبخیر می‌شوند هیچگونه اثر سمی ناشی از این دو حلال آلی در پلیت‌ها مشاهده نگردید (تعداد کلونی‌های برگشتی تقریباً معادل مقدار کلونی‌های برگشتی در کنترل مثبت بود). (Meyers & Blight, 1981).

تعیین قدرت ضد جهش زایی با استفاده از سالمونلا تیفی موریوم سویه TA ۱۵۳۵

این آزمون شامل آمیختن ۰/۵ میلی‌لیتر ماده مورد آزمایش با ۰/۱ میلی‌لیتر کشت تازه شبانه TA۱۵۳۵ که تأیید ژنوتیپ شدند و ۰/۵ میلی‌لیتر محلول هیستیدین و بیوتین (histidine / biotin) و ۰/۱ میلی‌لیتر ماده

سرطان زای بکاررفته در کنترل مثبت در لوله محتوی ۳ میلی لیتر تاپ آگار (Top agar) (دمای حدود ۴۵ درجه سانتی گراد) بود. محتویات این لوله پس از ۳ ثانیه تکان دهی در شیکر به طور یکنواخت در سطح محیط آگاردار با حداقل غلظت گلوکز گسترده شدند. پس از سفت شدن آگار پلیت ها، وارونه شده و به مدت ۲۴ ساعت در انکوباتور ۳۷ درجه سانتی گراد قرار گرفتند. برای هر ماده مورد آزمایش دو پلیت در نظر گرفته شد. در این آزمون شاهد های مثبت و منفی نیز در نظر گرفته شد. کنترل منفی شامل ۰/۵ میلی لیتر آب مقطر استریل و ۰/۱ میلی لیتر کشت تازه شبانه سالمونلا تیفی موریوم TA ۱۵۳۵ بود و طبق روش ذکر شده با محلول هیستیدین - بیوتین و تاپ آگار نوب و سرد شده داخل لوله آمیخته شدند و پس از تکان دهی با شیکر بر روی سطح محیط آگاردار با حداقل غلظت گلوکز گسترده گردیده و به مدت ۲۴ ساعت انکوبه شدند. شاهد منفی تعداد موتاسیون های خود بخودی در باکتری ها را نشان می دهد. ۰/۱ میلی لیتر از کشت تازه شبانه باکتری به طور تخمینی حاوی $10^8 \times 2-5$ سلول در هر میلی بود.

در شاهد مثبت از محلول مواد سرطان زای آزید سدیم و پرمنگنات پتاسیم استفاده شد و ۰/۱ میلی لیتر از هر کدام از این دو محلول را همراه با ۰/۱ میلی لیتر کشت تازه شبانه سالمونلا تیفی موریوم TA ۱۵۳۵ و ۰/۵ میلی لیتر محلول هیستیدین - بیوتین به ۳ میلی لیتر تاپ آگار نوب و سرد شده اضافه کرده و پس از تکان دهی با شیکر بر روی سطح محیط آگاردار با حداقل غلظت گلوکز گسترده گردیدند. سپس به مدت ۲۴ ساعت در انکوباتور ۳۷ درجه سانتی گراد به همراه سایر پلیت ها قرار گرفتند. در این آزمون بعد از گذشت ۲۴ ساعت انکوباسیون، کلونی های برگشت یافته در پلیت های آزمایشی و شاهد های مثبت و منفی شمارش گردیدند. در مرحله دوم آزمایش، علاوه بر افزودن ۰/۵ میلی لیتر عصاره غضروف، ۰/۱ میلی لیتر کشت تازه شبانه TA ۱۵۳۵ و ۰/۵ میلی لیتر محلول هیستیدین و بیوتین (histidine / biotin) و ۰/۱ میلی لیتر ماده سرطان زای بکاررفته در کنترل مثبت در لوله محتوی ۳ میلی لیتر تاپ آگار (Top agar) (دمای حدود ۴۵ درجه سانتی گراد) است و ۰/۵ میلی لیتر از مخلوط میکروزوم کیسه صفرا موش (S۹) تازه تهیه شده نیز به لوله ها اضافه گردید و محتویات این لوله پس از ۳ ثانیه تکان دهی در شیکر به طور یکنواخت در سطح محیط گلوکز آگار حداقل گسترده شدند (Dorothy & Ames, 1983). درصد باز دارندگی نمونه های آزمایشی طبق فرمول (۱) بدست آمد :

فرمول (۱):

$$\text{درصد بازدارندگی} = \left[\frac{T}{M} \right] \times 100$$

۱: درصد بازدارندگی

T: کلنی های برگشتی در هر پلیت در حضور ماده ی جهش زا

M: تعداد کلنی های برگشتی در هر پلیت کنترل مثبت

(Brockman et al., 1986)

تعداد کلنی های برگشتی در کنترل منفی (موتاسیون خود به خودی) از صورت و مخرج کسر کم گردید .

هنگامیکه درصد بازدارندگی بین ۴۰ - ۲۵ درصد بدست آید ، اثر ضد جهش زایی نمونه ی آزمایشی متوسط تلقی می شود و مادامی که درصد بازدارندگی از بیش از ۴۰ درصد باشد ، اثر ضد جهش زایی نمونه ی آزمایش قوی بوده و در صورتی که کمتر از ۲۵ درصد ارزایی گردد ، اثر ضد جهش زایی منفی است و در واقع نتیجه ، مثبت تشخیص داده نمی شود (Ikken *et al.*, 1999). در این تحقیق آنالیز آماری داده ها توسط نرم افزار SPSS آنالیز واریانس یک طرفه و با توجه به آزمون ANOVA تفسیر گردید.

نتایج

در این تحقیق سوش TA۱۵۳۵، از نظر وجود جهش های rfa ، uvrB ، وجود پلاسمید (R-factor)، نیازمندی به هیستیدین و نیازمندی به بیوتین، مورد تایید قرار گرفت (جدول ۱).

جدول ۱- نتایج حاصل از تایید ژنوتیپی سوش های سالمونلاتیفی موریوم TA ۱۵۳۵

جهش raf	جهش uvrB	R-factor	نیازمندی به هیستیدین
+	+	-	+

نتایج اثر بازدارندگی و تعدیل جهش زایی پرمنگنات پتاسیم و سدیم آزاید توسط عصاره غضروف، عضله، کبد کوسه ماهی با استفاده از سالمونلا تیفی موریوم TA۱۵۳۵ در جدول (۳و۲) ارائه شده است.

جدول ۲- تعداد کلنی های برگشتی CFU و نتایج اثر بازدارندگی پرمنگنات پتاسیم توسط عصاره غضروف، عضله، کبد کوسه چکشی با استفاده از سالمونلا تیفی موریوم TA۱۵۳۵

تعداد کلنی های برگشتی				
کنترل مثبت	۸۸۸	۱۴۳۷		۱۶۴۱
کنترل منفی	۵۵۲	۱۵۳		۲۴۵
عصاره کبد	۴۹۳	۱۱۰۴		۱۲۹۵
عصاره عضله	۸۷۸	۱۱۰۱		۱۱۶
عصاره غضروف	۶۸۱	۷۸۹		۱۳۱۴
درصد بازدارندگی از جهش زایی				انحراف معیار
عصاره کبد	۱۱۷/۶	۲۵/۹	۲۴/۸	±۵۳/۲
عصاره عضله	۳/۰	۲۶/۲	۱۰۹/۹	±۵۵/۹
عصاره غضروف	۶۱/۶	۵۰/۵	۲۴/۴	±۱۹/۶

جدول ۳- تعداد کلنی های برگشتی cfu و نتایج اثر بازدارندگی و تعدیل جهش زاibi آزاید سدیم توسط عصاره غضروف، عضله، کبد کوسه چکشی با استفاده از سالمونلا تیفی موریوم TA۱۵۳۵

تعداد کلنی های برگشتی				
کنترل مثبت	۱۴۵۸	۱۹۶۷		۲۱۰۱
کنترل منفی	۳۹۱	۴۴۸		۴۹۲
عصاره کبد	۴۰۵	۴۶۷		۱۱۵۹
عصاره عضله	۳۲۴	۲۰۰		۱۶۸۸
عصاره غضروف	۴۱۶	۵۰۶		۵۰۹
درصد بازدارندگی از جهش زاibi				انحراف معیار
عصاره کبد	۹۸/۸	۹۸/۷	۵۸/۵	±۲۳/۲
عصاره عضله	۱۰۶/۳	۱۱۶/۳	۲۵/۷	±۴۹/۷
عصاره غضروف	۹۷/۷	۹۶/۲	۹۸/۹	±۱/۴

نتایج حاصل از مقایسه میانگین و انحراف معیار درصد بازدارندگی از موتاسیون نمونه مورد آزمایش از کوسه (غضروف) با در نظر گرفتن سویه باکتریایی TA ۱۵۳۵ و نوع ماده جهش زا (آزاید سدیم و پرمنگنات پتاسیم) (در حضور S۹) در جداول (۴ تا ۷) نشان داده شده است.

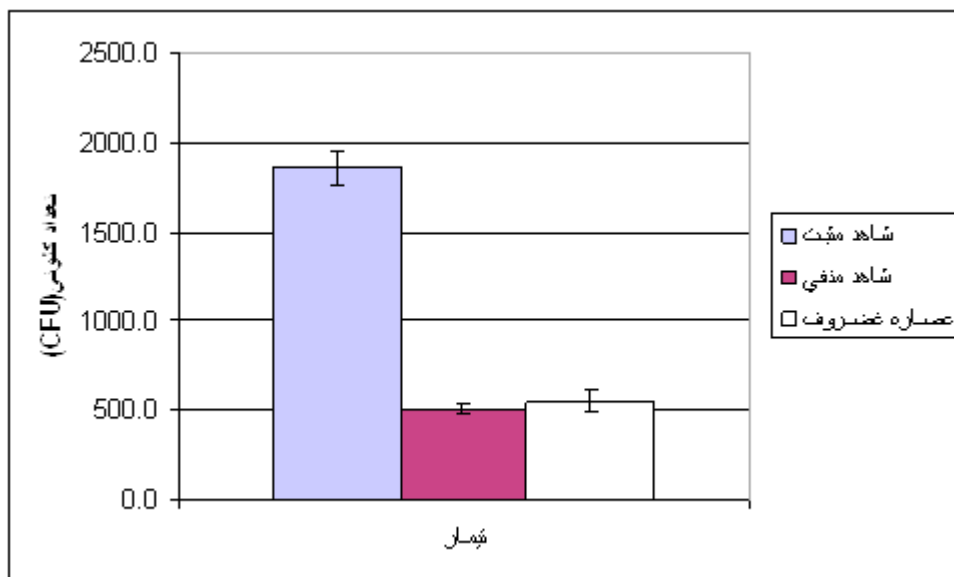
جدول ۴- مقایسه میانگین تعداد کلنی‌ها بین شاهد‌های مثبت و منفی و نمونه مورد آزمایش از کوسه چکشی (غضروف) با در نظر گرفتن و نوع ماده جهش‌زا (آزاید سدیم و پرمگنات پتاسیم) سویه باکتریایی TA ۱۵۳۵ (در حضور S۹)

TA ۱۵۳۵	پرمگنات پتاسیم		سدیم آزاید	
	CFU میانگین	انحراف معیار	CFU میانگین	انحراف معیار
کنترل مثبت	۱۷۵۴/۷	۱۳۹/۶	۱۸۶۲/۳	۹۵
کنترل منفی	۳۸۹/۷	۳۲/۶	۵۰۴/۷	۲۶/۸
عصاره غضروف	۴۱۷	۳۹/۷	۵۵۱/۳	۶۵/۱

جدول ۵- نتایج انحراف معیار اثر بازدارندگی و تعدیل جهش‌زایی آزاید سدیم توسط عصاره غضروف کوسه چکشی با استفاده از سالمونلا تیفی موریوم TA ۱۵۳۵ (در حضور S۹)

تیما	TA ۱۵۳۵		سدیم آزاید	
	شاهد مثبت	شاهد منفی	عصاره غضروف	شاهد منفی
میانگین کلنی‌های برگشتی	۱۸۶۲/۳	۵۰۴/۷	۵۵۱	۵۰۴/۷
انحراف معیار	۰/۹۵	۲۶/۸	۶۵	۲۶/۸

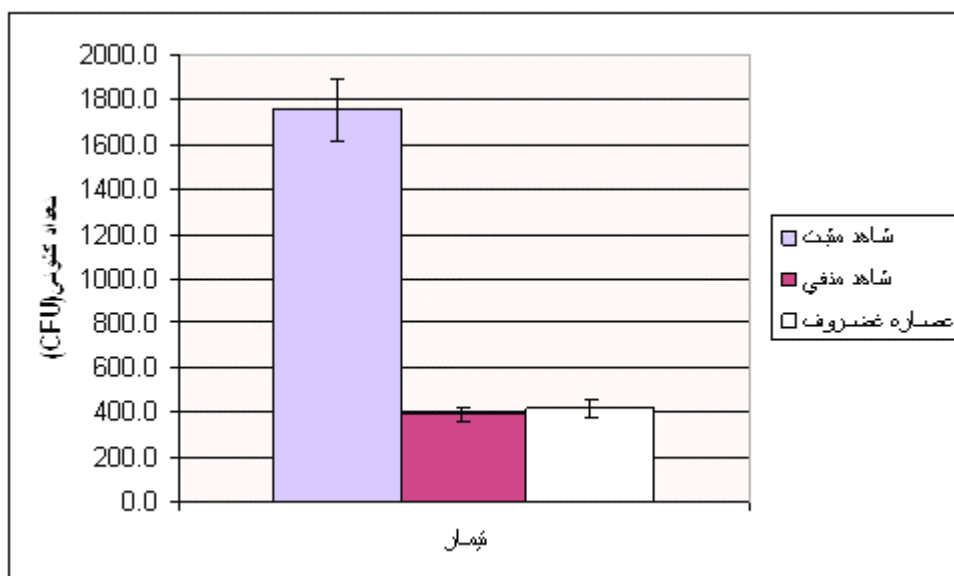
مقایسه تعداد کلنی‌های برگشتی در سویه TA ۱۵۳۵ در حضور سدیم آزاید و پرمگنات پتاسیم در شکل‌های (۱ و ۲) نشان داده شده است.

شکل ۱- مقایسه تعداد کلنی های برگشتی در سویه TA_{1538} و تعدیل جهش زایی آرایه سدیم توسط عصاره غضروف کوسه چکشی

جدول ۶- نتایج انحراف معیار اثر بازدارندگی و تعدیل جهش زایی پرمنگنات پتاسیم توسط عصاره غضروف کوسه چکشی با استفاده از سالمونلا تیفی موریوم TA_{1538} (در حضور ۹ S)

TA_{1538}		پرمنگنات پتاسیم	
تیمار	شاهد مثبت	شاهد منفی	عصاره غضروف
میانگین کلنی های برگشتی	۱۷۵۴/۷	۳۸۹/۷	۴۱۷
انحراف معیار	۱۳۹/۶	۳۲/۶	۴۰

شکل ۲- مقایسه تعداد کلنی های برگشتی در سویه ۱۵۳۵ TA و تعدیل جهش زایی پرمنگنات پتاسیم توسط عصاره غضروف کوسه چکشی

جدول ۷- درصد بازدارندگی از موتاسیون نمونه های مورد آزمایش از کوسه چکشی عصاره (غضروف) با در نظر گرفتن سویه باکتریایی ۱۵۳۵ TA و نوع ماده جهش زا (آزاید سدیم و پرمنگنات پتاسیم) (در حضور S9)

TA ۱۵۳۵			
پرمنگنات پتاسیم		سدیم آزاید	
میانگین درصد بازدارندگی	انحراف معیار درصد بازدارندگی	میانگین درصد بازدارندگی	انحراف معیار درصد بازدارندگی
۹۸/۰۰۲	۰/۹۶	۹۶/۴۵	۳/۱۹

نتایج نشان داد که تعداد کلنی‌های برگشتی در شاهد منفی در تمامی آزمایش‌های انجام شده در پایین‌ترین سطح و تعداد کلنی‌های برگشتی القاء شده با موتاژن‌های مثبت تشخیصی در شاهد مثبت (آزاید سدیم و پرمنگنات سدیم) در تمامی آزمایش‌های انجام شده در بالاترین سطح قرار داشت.

تعداد متوسط کلنی‌های برگشتی در شاهد مثبت (پرمنگنات پتاسیم)، $139/6 \pm 1754/7$ و تعداد متوسط کلنی‌های برگشتی در شاهد مثبت در تکرارهایی که کنترل مثبت آزاید سدیم بود $95/0 \pm 1862/3$ بدست آمد. تعداد متوسط کلنی‌های برگشتی در شاهد منفی (در تکرارهایی که کنترل مثبت پرمنگنات پتاسیم است)، $32/6 \pm 389/7$ و تعداد متوسط کلنی‌های برگشتی در شاهد منفی (در تکرارهایی که کنترل مثبت آزاید سدیم است) $26/8 \pm 504/7$ بود.

همانطور که مشاهده می‌شود، آزاید سدیم اثر موتاژنی قویتری را در این سویه TA ۱۵۳۵ نسبت به پرمنگنات پتاسیم نشان می‌دهد. بطوریکه در حضور آن تعداد جهش‌های ایجاد شده و کلنی‌های برگشتی در سویه مذکور بیشتر می‌باشد.

در حضور پرمنگنات پتاسیم بعنوان ماده جهش‌زا، تعداد متوسط کلنی‌های برگشتی در عصاره غضروف (در حضور S9) $39/7 \pm 417/0$ بود. متوسط درصد بازدارندگی عصاره غضروف از میزان جهش‌زایی پرمنگنات پتاسیم، $0/96 \pm 98/002$ درصد ارزیابی گردید. در حضور آزاید سدیم بعنوان ماده جهش‌زا، تعداد متوسط کلنی‌های برگشتی در عصاره غضروف، $65/1 \pm 551/3$ بود. متوسط درصد بازدارندگی عصاره غضروف از میزان جهش‌زایی آزاید سدیم در سویه TA ۱۵۳۵، $3/19 \pm 96/45$ درصد بدست آمد.

بحث و نتیجه‌گیری

آسیب DNA توسط موتاژن‌های محیطی سبب ناتوانی‌هایی در ارگانیزم‌های مختلفی از جمله انسان می‌شود. انباشتگی موتاسیون‌های مختلف وابستگی زیادی با پیشرفت سرطان دارد. این نواقص و ناهماهنگی‌هایی که ایجاد بیماری می‌نمایند، همراه با افزایش سن افزایش پیدا کرده و باعث بروز عیب و نقص در فرزندان می‌شود (Cuzzocrea et al, 2001; Migliore & Coppede, 2002).

تحقیقات و بررسی‌های اولیه نشان داده است که غضروف کوسه دارای اثرات ضد جهش‌زایی، آنتی‌اکسیدانی و ضد درد است (Fontenel et al., 1997). همانگونه که در این تحقیق مشاهده شد، بافت غضروف دارای خواص ضد جهش‌زایی بالایی می‌باشد. شواهدی وجود دارد که نشان می‌دهد رادیکال‌های آزاد سبب آسیب اکسیداتیو چربی‌ها و پروتئین‌ها و اسیدهای نوکلئیک می‌شود. بنابراین آنتی‌اکسیدان‌هایی که رادیکال‌های آزاد را خنثی می‌کنند ممکن است با اهمیت‌ترین روش در جلوگیری از اینگونه بیماری‌ها باشد و نقش قابل قبول غضروف کوسه در محافظت سلول‌ها در مقابل اکسیژن واکنش‌گر و نیز کاهش آسیب DNA و جهش نشان داده شده است (Felzenszwalb et al., 1998).

بین اثرات ضد سرطانی و اثرات ضد جهش زایی، ارتباط و همبستگی نزدیک وجود دارد (Maron & Ames, 1983) بکارگیری عوامل ضد جهش و مواد ضد سرطانی در زندگی امروزی مؤثرترین روند برای جلوگیری از سرطان در انسان و بیماری‌های ژنتیکی است (Kim *et al.*, 2000). مواد ضد جهش، چه در داخل سلول و چه در خارج سلول توانایی نابود کردن موتاژن‌ها را دارند بهمین دلیل می‌توانند از سرطان جلوگیری بعمل آورند و موتاژن‌هایی را که باعث آسیب DNA و نیز سبب جهش در سلول می‌شوند را بلوکه نمایند (Ruan *et al.*, 1989).

در قرن حاضر یکی از علل مرگ و میر در جوامع صنعتی و پیشرفته سرطان می‌باشد. در دو دهه‌ی گذشته انواع متفاوتی از مواد جهش‌زا و سرطان‌زای شیمیایی در غذاها شناخته شده‌اند. امروزه دانشمندان بر این عقیده‌اند که آسیب‌ها و تغییرات ژنتیکی اعم از تغییرات ایجاد شده در توالی و انسجام DNA، بروز جهش یا موتاسیون در ژن‌ها و دیگر تغییرات ژنتیکی در ساختار کروموزومی در سرطان‌زایی نقش بسزایی دارند. در بررسی‌های خواص ۱۰/۰۰۰ ماده‌ی شیمیایی توسط Rosenkranz در سال ۲۰۰۲ مشخص گردید که عوامل شیمیایی با پتانسیل تولید آسیب ژنی (ژنوتوکسی سیت)، سرطان‌زا نیز می‌باشند (Rosenkranz, 2003).

طبق نتایج Ames، ۸۳ درصد از مواد جهش‌زا، سرطان‌زا نیز هستند. بسیاری از این جهش‌زاها و سرطان‌زاها از طریق تولید رادیکال‌های آزاد از جمله انواع اکسیژن رادیکالی (ROS) اثر تخریبی خود را نشان می‌دهند. لذا علاوه بر دفاع و ایمنی بدن، مصرف روزانه آنتی‌اکسیدان‌ها، نقش حیاتی و مهمی را در حفاظت در برابر رادیکال‌های آزاد بر عهده دارد. حتی بسیاری از آنتی‌اکسیدان‌ها به عنوان عوامل ضد سرطان شناخته شده‌اند. آنتی‌اکسیدان‌ها نیز به همراه انواع متعددی از ترکیبات مفید نظیر آنتی‌ویرال‌ها (ترکیبات ضد ویروسی) و مواد ضد کلسترولی در غذاها وجود دارند (Hernandez *et al.*, 2002).

ماکرومولکول‌های غضروف بواسطه ارزش‌های درمانی، غذایی و تشخیصی که دارند از نظر اقتصادی قابل توجه می‌باشند. استخراج این ماکرومولکول‌ها در زمینه درمان بیماری‌هایی مثل التهاب مفاصل و سرطان کاربرد دارد. پروتئین ۱۰۰ کیلو دالتونی غضروف کوسه ماهی نوعی فرآورده بیولوژیکی است که می‌تواند بدون آسیب رساندن به سلول‌های نرمال، باعث مهار رشد سلول‌های سرطانی شود. غضروف کوسه ماهی در حفاظت از جهش‌زایی DNA در برابر رادیکال‌های آزاد نقش مهمی دارد (ریاض‌الحسینی، ۱۳۸۶) و نتایج این تحقیق نشان داد بافت غضروف نسبت به بافت‌های دیگر کوسه دارای خواص ضد جهش‌زایی بالاتری می‌باشد.

در هر آزمایش کنترل مثبت شامل مواد جهش‌زای تشخیصی برای تأیید خواص برگشتی و مشخصات هر سویه در نظر گرفته می‌شود. دوز واحدی از یک موتاژن مناسب بعنوان کنترل مثبت برای هر سویه استفاده می‌گردد. تعیین غلظت مناسبی از یک ماده‌ی موتاژن در انجام آزمایشات بسیار مهم است، زیرا اکثر آنها در برخی غلظت‌ها برای باکتری سمی می‌باشند و در غلظت‌های سمی، تعداد کلونی‌های برگشتی در پلیت کاهش می‌یابد، زیرا مرگ باکتریایی روی می‌دهد. آزید سدیم بعنوان یک ماده‌ی موتاژن مثبت تشخیصی در تست Ames تأیید شده است و از آنجائیکه در آب پایدار است نیازی به تهیه‌ی روزانه آن نیست. از آنجائیکه

پرمنگنات پتاسیم باعث تخریب و آسیب در انسجام زنجیره ی DNA می‌گردد (Gerber *et al.*, 2000) ، به عنوان ماده ی موتاژن تشخیصی ثانویه در این تحقیق استفاده شد و پس از بکارگیری، اثرات جهش زایی آن بر روی سویه TA ۱۵۳۵ مشخص گردید، با این تفاوت که برای انجام هر سری از آزمایشات، بطور روزانه تهیه شد و با بکارگیری دوز مناسبی از این مواد موتاژن، مشاهده شد که آزید سدیم اثر موتاژنی قوی تری را در سویه TA ۱۵۳۵ نسبت به پرمنگنات دارد. بطوریکه در حضور آن تعداد جهش های ایجاد شده و کلنی های برگشتی در سویه مذکور بیشتر می باشد و نیز با بکارگیری دوز مناسبی از این دو ماده موتاژن ، تعداد کلنی های برگشتی در کنترل مثبت در بالاترین سطح قرار داشت که با سایر پژوهش ها همسویی نشان داد. در هر آزمایش بکارگیری کنترل منفی نیز برای ارزیابی موتاسیون خودبخود در سویه های باکتریایی لازم است. پتانسیل جهش برگشتی در هر سویه مرتبط با ویژگی آن سویه می باشد. تعداد کلنی های برگشتی در اثر موتاسیون خودبخودی در مدت ۲۴ ساعت گرماگذاری بستگی به تعداد نهایی باکتری های آگزوتروف موجود در پلیت دارد و این تعداد نمایی از عملکرد هیستیدین اضافه شده به پلیت ها است. اگر چه تعداد سلول های آگزوتروف محاسبه نمی شود اما از آنجائیکه غلظت هیستیدین در تیمارهای موجود ثابت است، به نظر می رسد که تعداد آنها نیز ثابت باشد البته باید توجه نمود که چون موتاسیون خود به خودی به ندرت صورت می پذیرد، در تست های انجام شده ضروری است که جمعیت بزرگی از باکتری ها به کار گرفته شوند. بیشترین حساسیت زمانی ایجاد می شود که $10^8 \times 2$ سلول در پلیت حاصل شود (Green & Muriel, 1976).

در این آزمایشات تعداد کلنی های برگشتی در کنترل منفی در پایین ترین سطح قرار داشت که با سایر پژوهش ها، از جمله آزمایشات انجام شده توسط دهوکی در سال ۱۳۸۴ همسویی دارد. لازم به ذکر است که تعدادی از برگشت های خود به خودی در پلیت به تعداد سلول های باکتری در پلیت که محتوی 10^0 و 10^8 سلول هستند، وابسته می باشند. هر پلیت حاوی جهش خود به خودی به عنوان شاهد و کنترل، جهت سنجش جهش زایی پلیت های دیگر مورد استفاده قرار می گیرد (دهوکی، ۱۳۸۴).

نتایج حاصل نشان دادند که درصد بازدارندگی جهش زایی مواد موتاژن مثبت تشخیصی به کار رفته در عصاره غضروف ۹۸ درصد، عصاره ی کیسه صفرا حدود ۷۰ درصد و عصاره ی عضله حدود ۶۴ درصد می باشد. همانگونه که در این مطالعه مشاهده شد بافت غضروف نسبت به بافت های دیگری دارای خواص ضد جهش زایی بالاتری می باشد. مطالعات نشان می دهند که مداخله سیتوکروم P450 کبد انسان و rat در فعال کردن تعدادی از مواد شیمیایی سرطانزا متفاوت است (Pelroy & Peterson, 1974). لذا پیشنهاد می گردد این بافت ها برای سنتز داروهای بیولوژیک برای پیشگیری از سرطان مورد استفاده قرار گیرد.

منابع

دهوکی، ف. ۱۳۸۴. بررسی اثر موتاژنیک و کارسینوژنیک شکوفایی پلانکتونی با استفاده از باکتری سالمونلانیفی موریوم در خلیج فارس (بندر عباس). پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شمال، دانشکده علوم و فنون دریایی.

- ریاض الحسینی، ب. ۱۳۸۶. جداسازی ۱۰۰ کیلو دالتونی (۱۰۰ KDa) موجود در عصاره غضروف کوسه ماهی و بررسی میتوژنیک آن بر سلولهای لنفوسیت انسانی و سایتوتوکسیته رده سلولی سرطانی . k562. پایان نامه کارشناسی ارشد رشته بیوشیمی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات.
- Ames ,B.N., Shigenaga, M.K. & Hagen, T.M. 1993. Oxidant antioxidant and degenerative disease of aging. Proceedings of the National Academy of Science of the United States of AME. Vol.. 90:7915_7922.
- Ames, B. N. 1998. Ames test for mutagenicity. Bio. Toxicol.,4: 67-80.
- Cuzzocrea, S, Riley, P.D, Caputi, P.A. & Salvemini, D. 2001. Antioxidant therapy: A new pharmacological approach in shock, inflammation, and ischemia / reperfusion injury, pharmacology Review, 53: 135- 159.
- Dorothy,M. & Ames,B.N. 1983.Revised methods for the Salmonella mutagenicity test. Mutat. Res.113:173-216.
- Felzenszwalb, I., Pelielo de Mattos, J.C., Bernardo – Filho, M. & Caldeirude – Araujo,B. 1998. Shark cartilage – containing preparation: protection against reactive oxygen species, Food and Chemical Toxicology, 36(12): 1079-1084.
- Fontenele, J.B., Araujo, G.B., Alencar, J.W. & Viana, G.S. 1997. The analgesic and anti – inflammatory effects of shark cartilage are due to a peptide molecule and are nitric oxide (No) system dependent. Biological and pharmaceutical Bulletin, 20: 1151-115.
- Gerber, G.B., Leonard, A. & Hantson, P.H. 2002. Carcinogenicity, mutagenicity and teratogenicity of manganese compounds. Critical Reviews in Oncology , Hematology, 42: 25-34.
- Green, M.H.L. & Muriel, W.J. 1974. Mutagen testing using Trp reversion in Escherichia coli. Mutation Res., 38: 3-32.
- Hernandez, A., Sarmiento, M. & Ochoa, M. 2002. Mutagenicity and antimutagenicity studies of lipid extracts from yellow tail fish, Lisa fish and cozen fish. Food and Chemical Toxicology, 40: 1469-1474.
- Ikken, Y., Cambero, I., Marin, M.L., Martines, A. & Merales, P. 1998. Antimutagenic effect of fruit and vegetable aqueous extracts against N – nitrosamines evaluated by the Ames test, Journal of Agricultural and food Chemistry, 46: 5194-5200.
- Kim, S.Y., Shon, Y.H., Lee, J.S., Kim, C.H. & Nam, K.S. 2000. Antimutagenic activity of soybeans fermented with basidiomycetes in Ames / Salmonella test. Biotechnology letters, 22: 1197-1202.
- Maron, D.M. & Ames, BN. 1983. Revised methods for the salmonella mutagenicity test. Mutat. Res., 113: 173-215.
- Meyers, S.P.& Bligh, D. 1981. Characterization of Astaxanthin pigments from Heat-Processed Crawfish Waste. J. Agric. Food Chem., 29, 505-508.

-
- Miglior, L. & Copped, F. 2002. Genetic and environmental factors in cancer and neurodegenerative diseases. *Mutation Research*, 512: 135-153.
- Miglior, L. & Copped, F. 2002. Genetic and environmental factors in cancer and neurodegenerative diseases. *Mutation Research*, 512: 135-153.
- Mortelmans, K. & Zeiger, E. 2000. The Ames Salmonella / microsome mutagenicity assay, *mutation Research*, 455:29-60.
- Pelroy, R.A. & Peterson, M.R. 1974. Use of Ames test in evaluation of shale oil fraction, *PubMed Abstract*, 30:191-203.
- Rosenkranz, H.S. 2003. Synergy between systemic toxicity and genotoxicity relevance to human cancer risk, *Mut. Res.*, 529: 117-127.
- Ruan, C., Liang, Y. & Liu, Z. 1989. Initiation of twelve Chinese traditional medicinal herbs on mutagenic effect induced by aflatoxin B_1 . *Chin. J. Cancer*, 1: 29-31.